

Japonsko bylo do poloviny 19.století pro Evropany téměř neznámou zemí, která začala po svém "otevření" budit pozornost takřka celého světa. Během padesáti let se však ze vzdálené a tajemné země dalekého Východu stala světová mocnost, která v mnoha směrech zdárně konkurovala západnímu světu. Právě díky tomuto pokroku nabývala percepce Japonska překvapivé podoby, natolik odlišné od vnímání ostatních asijských zemí. Během tohoto rychlého vývoje se tak postupně utvářel obraz této země v evropské společnosti, v kterém se odrážely jak specifika ostrovního císařství, tak samotný pohled Evropanů na okolní svět a sebe sama.

V předkládané práci se snažím postihnout jedinečnost tohoto obrazu, tak jak byl konstruován v české společnosti druhé poloviny 19.století. Jedná se tak o snahu oživit myšlenkový svět dávno již nežijících generací, což přináší jistá úskalí. Bylo tedy potřeba se zaměřit na zdroje, které měly v této době největší vliv na vytváření představy světa u těchto lidí. Díky těmto pramenům máme možnost alespoň do jisté míry nahlédnout do mysli člověka 19 .století a pokusit se ozřejmit jeho pohled na svět, v našem případě obraz Japonska.